

Libertatea

pct. MIHAI APOSTOL 386078/4

REDACȚIA
Ploiești, Strada Locot. I. Agraru No. 20
(fostă Rusu Șirianu) Telefon 13/2SECRETAR DE REDACȚIE: CONST. I. VIȘINA, Avocat
bonamentul 150 lei anual

FOAIE DE LUPTA CULTURAL-NĂȚIONALĂ ȘI DE EDUCAȚIE CETAȚENEASCĂ

Apare la 1, 10 și 20 ale fiecărei luni

SUB DIRECȚIUNEA D-LORI:

George Manolescu
C. Cristodorescu
G. Serb. Theodorescu
Zaharia Bărbulescu

ADVOCATI

ADMINISTRAȚIA
SERGIU GHEORGHIU, Avocat
Ploiești, Strada Căzărmei No. 1

OASPEȚI DRAGI FISCALITATE

In lumina zilelor acestea minunate de toamnă, când peste plăuirile ţării noastre coborâr cele mai frumoase zăsuri de soare, blânde ca sufletul nației, am primit vizita unor oaspeți, de cări orice suflare românesc, s'a bucurat profund: s'a întunat la București cel de al saselea congres al pressei latine, la care au venit personalități din cele mai proeminente ale ziaristicai, reprezentând peste 200 jurnale de seamă din 25 de țări latine, a căror populație la un loc trece de 200 de milioane!

Au debărcat la Severin—la picioarele podului lui Traian, care apare dela început ca mărturie bătrâna și latinitatea noastră — au parcurgut înăosele câmpii ale Olteniei, opriindu-se o clipă în cetatea Banilor, unde entuziasmul mulțimii le-a adus lacrimi în ochi, după cum au mărturisit. Să apăru posibil multă vreme în capitală țării, unde au săvârșit trebile oficiale ale congresului, iar după aceasta, au pornit din loc în loc, cunoșcând piorescul țării noastre, năștioanele poade de care și plină pământul românesc.

Sau abătut și prin județul nostru: au vizitat salina dea Slănic, reac și gravă cu o enormă catedrală gothică, Câmpina, unde au privit ca printăr' un ochiul fermeat bogăția de petrol a sușuloului nostru, Breaza cu hotel și și neîncercutele casuturi naționale, admirând deslunghul drumului oburădnicile Prahovei răsărite, care se încovese, șerpuiese și trece doință printre munjii masivi și plini de ferme.

Nu vom face o dare de seamă a celor ce au discutat și ce au hotărât acești plenipotențiari ai opiniei publice a altător popoare și nici nu vom indica actiții itinerarii urmat de acești meșteri, ce răsfrang pe hărțile de repede tot ce ochii lor vede pe unde gonește și tot ceiațe engelul — în vesnic neastămpăr — cercează. Marile cotidiene au fost destul de bogate în dări de seamă.

Vrem să fixăm aci — in scurt — importanța pe care a avut-o pentru noi acest congres, venit după frântările din ultimul timp, când hectară așteptam cu înfrângere hotărârile areopagului de la Geneva, dându-ne

seama ce puțin s'a facut pentru a fi cunoscuti în străinătate și că de nepăsători am stat în fața noastră de calomii împrăștiile de indureră trăiește ungurăscă, de svarcolurile ei deschise, cari — spre mulțumirea tuturor — s'a spulberat.

Au văzut desigur multe lucruri de seamă, oaspeții cari au sosit fără gânduri imprimate de zdroanța roșie, ca atât „procurorii ai umanității” ce neau călcăt până acum, au cunoscut multe lucruri de seamă, pentru că — fără falșă modestie — avem destule. Dumnezeu ne-a binecuvântat pământul cu bogății ce nu sunt închiise între malte alte hotare, iar sufletul poporului nostru e o comoară de bunătate, vorbind de poporul cel adesea, cel mult și muncitor, iar nu de nevroajă și trătorii, cari intinează cinstea neamului și se cătușesc vîstierile prin nesfârșite fraude.

Să vorba de laudă adăvărată și cinstită, va fi putată de cei peste 200 de reprezentanți ai marilor gazete, înțeleptorii ai situației reale, iar solidaritatea pentru care au făcut legământ, va fi cel mai puternic acut contra propagandei rău voitoare și plină de bârfuri. Căștigul nostru va fi imens și va fi meritul de multimea anonimă și curată, care nu se vede, dar al cărei săngă caldă spunea că înțeleam și apărățe și hrănesea istoria cu fapte mari.

Ce peste 200 de ziaristi de frunte — căci nu pot lua parte la congresul de acest fel, decât aceia cari semnă articolice de fond într-un mare cotidian politic — vor slujidrepitatea noastră, fiindcă ne-am cunoscut, iar cuvântul lor scrie va fi pentru prosperitatea și onorabilitatea țării noastre, ca vântul căduț de primăvară ce face să încolească semințele, ca ploua ce fecundarea ogorul.

Am cedit de multe ori cu sinceră emoție declarările avânlante și pline de dragoste ale acestor oaspeți — în timbul congresului lor — și suntem plini de nădejde.

Pronia vegea, dărni că ei întreveză nevoița noastră

sau terminal — insăși — — apelurile fiscale, s-au răsărit înțel, ca un vis râu, de care și amintesc înțitor. Să își sărzi amai astăzi înțărușă și umbra lor: ni s'a spus că un reprezentant al fiscalului, membru în comisia de judecăță și cea mai sus pusă figură financiară din imobilul d-lui Gabriel Papp, — vorbind de căd. administrator Vasilescu — ar fi raportat că d. Jude președinte C. Epure, președintele comisiei de apel cu care lucra d-sa, procedeață prea indulgentă cu contribuabilii și că din această cauză fiscal a înregistrat pagube a cărora cifră indică milioane!

E de necrezut, nu-i așa? Să totuși perfect adereat. Dacă nu vrem să stărum asupra rezultatului acestui demers, apoi nu ne putem opri să nu ne indignăm de acest gest, lipsit de cea mai elementară cunoscere. Cum, un membru al comisiei de judecăță drăgușește felul de procedare al președintelui său și se face el judecătorul magistratului? Dar opinia

separată, ce rost mai avea, când în locul ei părăști la domnul Ministru? Cere mai multă bătăie de cap moileare și nu scoate altă relief meritele fiscale!

Iată mentalitate, trăsătură, cu altă mai tristă mentalitate ca cătăcăș domn pătrător scrisese într-o opă să, sănu despre fiscalitatea...

Or, fiarea ca fiarea dar prafica ne prăpădeste!

EPIGRAME

Primarul

„Virtutea” spunează contra inspectoarul Nani. Cu Nani (an) vor să te culce Că în fragedă copilărie Dar fără educător și lapte dulce... Căn dricul dela primarie!

Vir. Tută

■
Unui parononisit.
Un „șef” strigă în gura mare
Că face mobilizare
Să să jocă, pe căt pare
Cădună contingentul...

Pik.

EX PARVIS

100.000 lei pe zi.

Părinți, profesori

și elevi

Concilienii noștri au avut satisfacție — cum târzie — de o ofi că ajutorul de primar, Crisescu Liadovă, a fost suspendat.

Om capabil de a se preta la or și ce — pe pragul sfârșitului, și cu tot respectul său avențios, a fost ales de D-l Obrocea ca ajutor al D-sose și apoi este în toate oficinile verosau car se pedreacă la Primărie.

Nu se poate șuta, că pe omul acesta nu-lă rasină niciodată opiniile publice, nici publicitatea polilogăilor sale și nici chiar suspenderă și anchetă la care este supus.

Ceva mai mult: suntem informați că „ajutorul” D-lui Primar a dat la judecăță Ministerul creând o despăgubire de 100.000 lei pe fiecare zi, că nu dura suspendare.

Suna adevărat, reprezentările după D-l Liadovă pugnabile pe care le aduce suspenderă, adică reprezentările căsătorii pe care crede că-l ar rezilta dacă ar fi fost lăsat să ingrijească mai departe de aerea municipală.

Strânde ajutor al Domnului Primar!

Un gest nesabăut făcut de un elev contra profesorului său, a îndepărțat — mai ales în județul nostru — discuțiile asupra crizei ce există în școală.

Rezultatul: vinovații sunt elevi, iudecătorii părinți și supărați profesori.

Încontestabil că spiritul postbelic a influențat în rând asupra elevilor, cari în general nu și mai fac datoria.

Inaceastă situație sarcina părinților a devenit foarte grea lor rolul profesorilor coadătorilor.

Rezolarea crizei, ce există în înăștămant, o astemplă mai adesea de la profesori.

Fără cel mai pregătit și deci cel mai cu răspundere, vor înțelege că „bolnavul” odică elevul nu poate să însăsoare numai cu „doctori”. Medicul ar dică profesorul trebuie să mai fie și pătu părinte și să caute a adaga și către sfaturi părintele pe lângă atâtă doctorii tari.

John.

Citiți și răspândiți „Libertatea”

S'a spus că răsboiu pe care l'am trăit cu toții de curând și care a dat morții atâtă de milioane de liniți, a fost și cascada ironiilor.

Desigur, s'a spus cu multă deplăcere, dar aceasta pare a nu avea nici un fel de legătură cu titlul ce am dat articolelui nostru. Să totuși, legătura apare foarte vizibilă, dacă ne-ar fi permisă o analogie cu răsboiu pornit de către vremea contra neințele din orașul nostru, căci și acasă funcționarilor — și grangari și ciocârlani — își hănează mănușa apelor, iar torrentul năprâznic încă nu s'a epuizat, ci se alimentează tot mai puternic, chemând spre înțunecul propriației alături Ciorari și Pahon și fratele său!

A fost de ajuns o inspecție mai amănuntită și să descorește în sarcina celor ce mențin banul public, o sumedinte de nereguiri, cari — până vor fi puști la punct în mod definitiv — au adăpostit la Parchet pe cei incriminați.

Persoane cărora li se încredințase ordinduna acestei municipii și grăja de cinsela călătorilor, sunt acuzații de neințele și gazetele trămbițează mai în fiecare zi aresările unuia și a altuia. Căjăi vor să tremură în asăptăpare, până se termină cu recolțatul profșilor arhișe! Căjăi vor să se înțelegă patul cu perni moi deocamdată, agitații de visuri înțepătoare!

Nu scriem aceste rânduri, spre arăta că ne băcur rezultatul cercetărilor. Din contră, o profundă tristețe se coboară în cugelul nostru, gândind la tot nenorocul abăutul asupra acestui municipiu, fără lumină, cu străzi desfundate și înțepte completă necurățenie.

Aveam numai o slabă mândrie, că ne-am îndepărțit — cel puțin cei dela această gazetă — o imperioasă înădoritoare civică: am strigat înțeldeama contra celor năprâzniți, contra celor neprincipali, contra celor lacom și cătări de a se lăsa să se facă politica.

E prematur să punem concluzii definitive. Cercetările nu sunt terminate, torrentul curge, cascada măgeste.

Așteptăm încă și săfătul fiziciile lătrătoare să aștepte și ele.

IOAN G. BUREȚIA

Să stims pe neașteptate, s'a dus repede ca și cum un proces urgent l-ar fi chemat grăbit din mijlocul nostru. Nici n'âm avut timp să ne obținuam cu gândul că ne va păriști, că ar putea să ne pățescem și glia umedă de loamă l-a acoperit pentru vesnicie, iar frunzele vestede s'au lăsat una căte una pe mormântul lui proaspăt și timpuriu, prea timpuriu.

Nu avea decât 50 de ani. Desi peste patru vîrstigele suferințelor din anii de chihui capitolate în Bulgaria, firea lui Ioan G. Bureția totuși nu ne lăsa să întrevădem sfârșitul atât de eșuat. Avea purușa un cuvânt vesel pe buze, avea un cuvânt vesel în suras sub pleoape.

Smuls fără de veste, a lăsat un gol dureros în baroul de Prahova, a încipit o nemărginită suferință în sănătatea familiei.

Sâmbătă 8 Octombrie a. e., a fost condus la lăcașul de vechi, înlovrășit de dragostea colegilor, a prietenilor și cunoștinților, care l-au aplaudat.

Să oficiat serviciul divin în biserică Sfintă Împărătească, unde era depus corpul său nesinușit. Din partea baronului de Prahova, d-l avocat Gogu Tomescu, a rostit emoționant cuvântul de despărțire și în liniștea de crișă, în pălpătul luminilor funerare, salutul său și răsunat, îlămâind durerile noastre, a colegilor, prin următoarea cuvântare:

Saferinfel durătura sub prizonieratul bulgar nu au putut doborat pe cel ce a fost lanch Bureția.

Ele însă l'au minat incet, încet, cu năsăput și că un om se na duce atât de repede din mijlocul nostru.

Ațăi de neașteptată, a fost veselea morții lui, că a săprins pe toți.

Era acum 4—5 zile sărbători, dar l' mai răzusem mai rău când s'a reîntors din război și speram în o revenire, că de la un arbore loamna, ca să înflorescă mai jolic primăvara.

Si cum să nu fi crezut acest lucru despre Bureția, natură robustă, însufărănd viață, comunicând voie bună tuturor.

Născut în anul 1876, a terminat liceul de aci și Universitatea din București cu succes.

A funcționat în seră, Contencios al Creditorului funcțional din București, așa se explică și specializarea sa constănțioasă în Notariat.

In Ploiești a debutat în asociere cu d-l C. Ceruleanu deschizând un birou de avoca-

cator și notar. Prieten înțim cu acesta și cu d-nul Decan, tăstrei colegi de școală, o moarte prematură l'a făcut.

În mijlocul nostru al avocaților, în această etate de lupte continue, unde unii suntem grăbiti, or exuberanți, alii domoli, incepi, dar foști preparând armele gândirii pentru a susține tot mai sus pe altul justiție, focal nestins, al Dreptăței, al Dreptăței moi frumoase, mai bune, mai înțeleptătoare a oremi.

Ací în Barou, unde unii cunoaștem înțâmpinare bucuroși și o gustă, mulți strivirea, dar foști, sărăcii, poștă înainte cu frantea în sună brăzdată ca un drapel onoros de gloanțe.

In acest mozaic de minți, noi doar sămătăm cîntem uneori de neașăji, că n'îneșufulțem certin.

Acela care gonea norii de pe fața noastră nu mai este.

Când venea Bureția „Ienucu”, unul căte unul ne strîngem, ne înșirăm, vorbea cu Decanul, și începea să descreștească frunzele, cu poeștele lui, și fără vreun, ne gindim la versurile următoare:

„Oaspetii în cerc în casă ascultă cîntecul lirei,

Așezăți în săriu larg...”

(Odiseea cîntul IX, versul 7. Cînt din Aristoteles: Politica tr. de E. Berzechi)

Așa eram noi și spusele lui.

„Ușoară plăcere ne dau și fărăcme grăjile noastre.” (Eripide în Politica, vol A, pag. 196).

Ne linșteea de griji,

Bureția, locul lău dintre noi, doar fără săl' mai amplu!.

Avocatul muncitor ce ai fost, bun, linșit, adeuvărat părinte, nu ai făcut nimăuri nici o dureare, nici o înțărire, ci singura înțărire a fost veselea morții tale.

De acela Baroul de Prahova prim mine și în numele meu personal, iți dă cel din urmă salut pios, îngândură, că un gol s'a lasat în Cercul nostru, goal care era prins cu firea la prietenosă, măloasă.

Al fost un om milos!

Ni se mișă dragă de sine,

Indureră și tem aci, să ne rugăm lui Dumnezeu, după datini:

Să-i fie fără ușoară.

Să slăiesceroare ai fost apoi momente, când coscincii să te transportă pe Carol funebre.

Trăind într-o fără mică, de pe bâncile școalei, a fă-

Dorește sărigăta a celor răniți, dorește ce nu se poate măsuț și nici descură!

Din cerul posomorii, pleuri de ploaie se lăsau reci, triste. O credință populară spune că aceasta înseamnă că celor doborât de moarte, i-a părut rău să pornește aşa de repe de drumul fără întoarcere.

Cum să-nu-i și părut rău lui „nenea lancu”, spic secerul înainte de vreme!

La localul clubului liberal, al cărui membru marcan era, al cărui lupărul vechi și distins se retragea pentru vesnicie, co-legal său de luptă politică și profesională, prietenul din anii tineretii, d-l avocat C. Ceruleanu, a scrisă pagina ruptă a vieții acestui regretat comarad.

In isomul stropilor de ploaie cuvîntele de jale se depășau, încercând o revoltă înăbușită contra oligopolicului și incindrători morti. și glasul plenului spunea așa :

Tristi Prieteni,

Pământul, care ne poartă, ne hrănește și ne crește își ia regulat tributul, cerându-ne să-riști resiliuim lot ce ne-a dat.

Așăzări ne vedem obligați, cu durere, să ducem pământul rămășele amicului loian Bureția.

Născut în Ploiești, dintr-o vrednică familie de neguștori, și-a făcut studiile primare și liceale în Ploiești, pe cele universitare în București.

Colegiul lui de școală și de carieră l-au iubit și au apreciat și sună consemnată de lovitura neașteptată adusă baroului, societății și familiile lui.

Născut în Ploiești, dintr-o vrednică familie de neguștori, și-a făcut studiile primare și liceale în Ploiești, pe cele universitare în București.

Colegiul lui de școală și de carieră l-au iubit și au apreciat și sună consemnată de lovitura neașteptată adusă baroului, societății și familiile lui.

In floarea vârsării, când era în plină vîgoare și ar fi putut să aducă sălădele servicii societății și familiei lui, ne-a părăsit, pentru ca lipsa lui să fie mai tare similită și regretul nostru mai adânc.

A făcut parte din cariera acelora, cari cad în plină muncă, răpuși de îndeplinirea datoriei.

Dar nu numai îndeplinirea datoriei de profesionist, de părinte, și de soț au făcut din luncul Bureția, pe omul iubil și respectat.

Pe lângă aceste insușiri, care fac pe om și îi respectă pe un om de îspărvă, el de fără nu să-mi mulțumim cu îndeplinirea datoriei către el însuși și către ai lui.

Datoria noastră a lutoror este ca în afară de semnificantele noastre egoiste, să lăpuim în spinosă și amara lăpuș pentru binele obștesc.

Alături de prietenii săi, datorii, și cu totul sălădele servicii societății și familiile lui, ne-a părăsit, pentru ca lipsa lui să fie mai tare similită și regretul nostru mai adânc.

Trăind într-o fără mică, de pe bâncile școalei, a fă-

cuit să rodească în sufletul lui, sămânța dragoste de neam și de lără, infiltrată în sufletele noastre de protori, apostoli și sfinți și naționalismul, în anii 1895, 1896, 1897, pe când erau cu toții în cursul superior al liceului, sufletul lui cald l'a aruncat în mijlocul aceloră, care ne lăsusem un crez din dragostea de neam și atât împătănat că a funcționat societatea naționalistică în denumire „Horia”, el era secretarul și sufletul acelei societăți, lucrând mână în mână cu reprezentanții Ligii Culturale.

Tia fost dat, lăbul amicice, ca dragostea de neam să leducă în amânicina surină de a te vedea prizonier în mânile dușmanului barbar, pe cimpile Bulgariei.

In aceste clipe grele și de tristă aducere amintim, că autorul de primar în acest oraș, unde funcția de primar dispune pe om, și a muncit de la începutul său mai trăiești.

Din punctul acestea de vedere, poți fi trecuți și sociotul în marele număr al eroilor, care și-au dat pentru neam viața, ori parte din corpul lor, după cum lu-i ai sălădește amintirea și sfârșitul lor.

Dragostea ta de Neam, te facă să ușii cu abnegație jerila ce ai făcut, curându-le și tu în puljeni de trăi, că idealul visat de tine, de noi, de societatea Horia și de toată suflarea românească s'a înăpățit prin întregirea neamului!

Acela face sacru nu le-a lăsat linșit.

Într-adevăr, omul nu înăstește numai pentru el și familiile lui.

Datoria noastră a lutoror este ca în afară de semnificantele noastre egoiste, să lăpuim în spinosă și amara lăpuș pentru binele obștesc.

Alături de prietenii săi, datorii, și cu totul sălădele servicii societății și familiile lui, ne-a părăsit, pentru ca lipsa lui să fie mai tare similită și regretul nostru mai adânc.

Trăind într-o fără mică, de pe bâncile școalei, a fă-

Statistica generală a orașului Ploiești

— Populația și contribuabilită — Instituții, fabrici, bănci, —

lată cîteva date, centralizate de Bioulstatistică, așa cum au fost date publicitate;

Populația orașului este de 65.556 (52.541 în circ., percepție Ia și 53.025 în circ., percepție II-a).

Clădirile sunt în număr de

11.737 (5.969 în circ., I și 5768 în circ. II-a). Valoarea acestor clădiri este de 7 și jumătate miliarde.

Lorci învironi 1.515 (445 în circ. I și 668 circ. II-a).

Numerul agățătorilor să a ridicat la 15.618, din care 8.068 în circ. I și 7.550 în circ. II-a.

Contribuabilii noui sunt în număr de 21.584, din care 11.719 în circ. I și 9865 în circ. II-a, față de cei veci cari erau în număr de 15.197. Numai aceșii noui contribuabili vor aduce primării un venit de cel puțin 5—6 milioane mai mult pe an.

Numărul menajorilor este de 16.358 iar al camerelor clădirilor de 45.954.

La populația de mai sus, se adaugă: 1.159 din scoli, 2.804 din căzărnă și 5.706 din fabrici, astfel că întreaga populație se ridică la 74.496.

După profesie avem: 1.228 agricultori, 16.186 meseriași și mici industriași, 89 mari industriași, 4.59 comercianți mari, 1.904 comercianți mici, 3.277 funcționari publici, 2.266 funcționari particulari și 260 profesioniști liberi.

INSTITUȚII — FABRICI

In oraș, sunt 30 de biserici, din care 24 ortodoxe și 6 străine. Școala de Stat sunt în număr de 38: cele particulare 4 și străine 5, ceea ce face un total de 47.

Biblioteca 2; teatre-cinema 4 (în curs de instalare încă 2); o școală de comerț, 23 hoteluri, o piată de vânzare, 4 căzărnă, 6 spitalie, o baie și un abator comunul.

Numărul fabricilor după categorii este următorul:

Rafinerii de petrol 25, cu 8719 lucrători; 3 fabrici de cherestea de la 103 lucrători; 1 de pastă făinoasă cu 72 lucrători; 5 fabrici de pâine cu 85 lucrători; 4 de tricojăi cu 126 de lucrători; 11 lăbărcări cu 165 lucrători; 2 de făină cu 107 lucrători; 1 de postavă cu 406 lucrători; 2 de cărămidă cu 95 lucrători.

Numărul băncilor particulare este de 13, cu un capital social de 180 milioane lei, fonduri de rezervă 78 milioane, depuneră 1.026.878.804 și activul 1.915.671.701.

Aici nu intră sucursala Băncii Naionale, cu capital social de 100.000.000 lei, fonduri de rezervă 237.819.456 și activ 14.750.007.820.

FILE DINTRUN CARNET DE CAMPAÑIE

MÂRZAC

— Hei mai flăcă, d'apoi n'am fost eu întotdeauna, cum mă vezi acuma, încăci că mă și primește că chiar și așa nu poiește de mine și, la mulți din voi v'au să da înainte. Eram tânăr și rușin și de m'ar și pleșin cîntec, cea pe un obraz, crăpa celălit, lacăsa pe un obraz, și să stăm așa străin în braje, până și să plecă acasă.

— Unde să plecă — la acasă. — Păi, bine fătu mogulin, nu și-e frică singură pe cămp?

— El patr'că să mă manâncă cineva.

— Si din vorba în vorbă, din gămă „în gămă”, am făcut și mai pîncăsingură de către datorie de repe. Ne-am deodată că patr'că ardea locul.

— Da unde ai plecat, tu Mârza?

— Unde să plec — la acasă.

— Păi, bine fătu mogulin, nu și-e frică singură pe cămp?

— El patr'că să mă manâncă cineva.

mă apucă un dor de ca și mă ustură, mă frigă ca pe jereacă. Să printre atunci și odată dela răunci și mă găndesc:

— Doamne, care săndă sărăciu înțelește toate greutățile noastre, te'o să-nă dea și-nă dea d-l Subtil.

— Dar nouă, când ne dapi d-l de Subtil, mă 'ntrebă Vintilă, un flăcă din Muscel, ajutorul lui Mârza și la îsprăvi și la glume.

— Să-mi dai pe Mârza de neavastă.

Pe semn că și ea le mai vorbește, că nă fost tocmai multă lăstă, iute și-nă dea și-nă dea d-l Subtil.

— Dar nouă, când ne dapi d-l de Subtil, mă 'ntrebă Vintilă, un flăcă din Muscel, ajutorul lui Mârza și la îsprăvi și la glume.

— Să-mi dai pe Mârza de neavastă.

— La voi, neavastă.

— Să-mi dai pe Mârza de neavastă.

— Să-mi dai pe Mârza de neavastă.

pă cu strmine multe. O harpă pe care împrejurările făcuseră să-nă joace cu măni și măfăstră, o harpă ce scoate simțul frumos și chiar atunci când unde de vînt și atingea. Cătă simțire avea omul astă, ce dar mînumat de povestitor, cătă energie și ce avânt, cătă bunătate. Era un complex de însiguri peste care se lăsa ceva mistic, că o viceră domoală — ceva din inclinare, din teamă omului simplu și curat pentru tainele dumnezei.

Adeseori îl găseam pe Mârza singuratic, de departe de prietenii lui, șoptind în liniste o rugăciune și închinându-se cu mal multă convingere decât un călugăr.

Chiar în ziua aceasta de Sf. Ioan, după ce ne-am ridicat pentru a magri și de atele de trebulă, Mârza s'ă dat la o parte și-a scos din sănă cartea de rugăciuni și pară că uitându-și că el a fost cel care a spus cele mai șigălăcioase snoave, a început cu modulul său-și glasul să văzusem așa

înaintându-și și de la începutul său în sus.

Sufletul lui Mârza era o har-

